

Opperste concentratie bij de deelnemers in Urmond. foto Bram Budel

DDL

Kunst geeft provinciale titelstrijd schaken extra dimensie

Door Rob Willems

SCHAKEN • Het heeft wel wat. Wordt er in de 'Maaszaal' van Motel Stein Urmond doorgaans druk getafeld, nu heerst er een serene rust. Alle 500 Limburgse competitiechakers werken er, op initiatief van de bond, de laatste seizoenswedstrijd af. Wie klaar is hoeft overigens nog niet naar huis. Maar speelt een simultaan tegen een grootmeester, pakt een lesje Chinees schaken mee of bezoekt de schaakmarkt.

Je zou maar een schaker zijn die net klaar met zijn partij is, nog helemaal in de euforie van zijn magistrale eindzet verkeert en dan ineens Anna Kool-Troost in de gangen van het enorme motel tegen het lijf loopt. Grote kans dat hij zeshonderd piek armer, maar met een fraai stukje 'schaakkunst'

Partijen die in een kleine zaal worden afgewerkt. Een kuchje of zucht als enige wat de stilte doorbreekt. Nee, voor de kijker is een schaakwedstrijd doorgaans niet bijster interessant. De slotronde van de Limburgse competitie was dat gisteren echter wel.

rijker huiswaarts keert. De kunstenaars exposeert vlak naast een van de drie grote speelzalen namelijk met een serie schilderijen waarvan iedere schaakliefhebber zijn vingers bij aflijkt. Of het nu een deelnemer of de bezoeker betreft maakt niet uit: ze bekijken stuk voor stuk met verwonderde ogen de met hand vervaardigde kunstwerken die allemaal een verschillend schaakstuk symboliseren.

"Ik vond ooit op het strand een stuk hout dat op een Toren leek", lacht de Callantogse terwijl ze de steeds dunner wor-

dende stapel met de prijslijsten haarscherp in de gaten houdt. "Toen is het allemaal begonnen. Na de toren kwam het paard. Na het paard koning. Overigens zitten ook in alle later gemaakte werken materialen die ik van het strand heb." Cyriel Schmeits van schaakclub Eijsden was bijzonder in zijn nopjes: "Met deze opzet verdient de Limburgse bond een groot compliment. Normaal zit je er maar wat verloren bij als je zelf al klaar bent maar je ploeggenoten nog volop bezig zijn. Hier hoeft je je geen moment te verveien. Neem de de-

monstraties van het Chinese en Japanse schaken. Dat is machtig om te zien. Bovendien ontmoet je op zo'n dag mensen die je tijdens een normale competitieronde nooit van je leven zou zien." Rond half vier uur is in de Geulzaal de spanning om te snijden. Daar werken de acht teams van de promotieklasse, de hoogste afdeling die in Urmond in actie komt, hun laatste seizoenswedstrijd af. De strijd om het kampioenschap, dat recht geeft op promotie naar de landelijke afdeling, gaat tussen de reserves

van DJC en het Vaalse Fianchetto. DJC heeft in EWS een op papier veel makkelijkere tegenstander. Al lijken de spelers van de hekkensluiter bij vlagen vleugels te krijgen door de massale belangstelling die hen voor één keer ten beurt valt. Toch is het de lijstaanvoerder die uiteindelijk aan het langste trekt en de titel pakt. Als rond zeven uur, zes uur na de eerste zet, ook de laatste partij haar einde beleeft, is het nog een drukte van jewelste in Urmond. Mede-organisator Frank Clevers kan gerust ademen. "Het is altijd spannend als je zo'n mega-evenement organiseert. Maar gelukkig is er niets vervelends gebeurd. Het was voor ons de bedoeling om via deze opzet de sport voor een breder publiek toegankelijker te maken. Dat is gelukt."